

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 25 de gener de 2007

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. J.E.L. va presentar davant de l'Honorable BATLLIA, demanda a tramitar pel procediment laboral, contra la societat P. SA en reclamació de la quantitat de 4.763,14 € amb els interessos legals corresponents, en concepte d'indemnització per acomiadament injustificat (3.831,48 €) i de vacances no retribuïdes (931,66 €).

II.- la societat P. SA va oposar-se a les pretensions de la part agent, contestant: que el dia 2 de novembre del 2004 i següents el Sr. J.E.L. va romandre en situació d'alta mèdica i doncs en situació de reincorporar-se al seu lloc de treball; que al no fer-ho durant mes de 3 dies consecutius sense cap causa que ho justifiqués, es evident que concorre una causa justificada d'acomiadament del treballador, perfectament explicitada a l'article 72-7 de la Llei sobre el contracte de treball del dia 12 de juny del 2003; que per tant l'acomiadament del Sr. J.E.L. es procedent alhora que justificat i havent estat notificat en la forma prevista per la llei, no correspon al demandant cap tipus d'indemnització; que respecta a l'import de 931,66 € reclamat en concepte de vacances, aquella quantitat ha estat íntegrament dipositada a l'Hble. BATLLIA el dia 16

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

de' novembre del 2004, en concepte de liquidació dels havers laborals.

III.- Per sentència de data 12 de juliol del 2006, l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, desestimant íntegrament la demanda de l'agent, va absoldre a la societat P. SA de totes i cadascuna de les pretensions condemnatòries exercitades en la seva contra pel Sr. J.E.L., sense fer especial imposició de costes processals .

IV.- Contra aquesta resolució el Sr. J.E.L. ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part que recorre manifesta: que l'absència al treball del Sr. J.E.L. tenia una causa que la justificava plenament: la seva salut; que no solament el Sr. J.E.L. no podia treballar, sinó que va romandre varies setmanes a l'hospital, des del dia 29 de novembre del 2004; que als 7 de desembre del 2004 el Director de gestions tècniques de la CASS va certificar que el treballador estava de baixa per malaltia des del dia 24 d'agost del 2003, i als 15 de desembre del 2004, el Consell d'Administració de la CASS va deixar oficialment sense efecte l'alta mèdica del 2 de novembre de l'any 2004; que per tant queda provat que l'absència del Sr. J.E.L. del lloc de treball estava justificadíssima.

II.- Es pacífic que el dia 26 de juny del 2003 el Sr. J.E.L. va començar a treballar pel compte de la societat P. SA, a l'Hotel C.P., en qualitat de maitre; que a comptar del dia 23 de juny del 2003, el treballador va romandre en baixa mèdica, fins al 2 de novembre del 2004, dia en que la CASS va notificar-li l'alta, ja que podia reprendre el treball segons el control mèdic efectuat el dia 25 d'octubre del 2004; que malgrat això, el Sr. J.E.L. no es va reincorporar a la seva feina; que per carta de data 5 de novembre la societat P. SA va comunicar al treballador, el seu acomiadament, d'acord

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

amb l'article 72-7 de la Llei sobre el contracte de treball, per abandó del seu lloc de treball 3 dies consecutius sense justificació. El Sr. J.E.L. no nega haver absentar-se de la feina durant tres dies després de l'alta mèdica notificada per la CASS, però sosté que aquesta absència estava justificada per el seu estat de salut.

III.- La situació del treballador s'ha d'apreciar al moment de l'acomiadament. Encara que no sigui negat que el Sr. J.E.L. pateix d'un estat de salut molt delicat, es incontrovertible que per carta de data 25 d'octubre del 2004, després d'un control mèdic efectuat el mateix dia, la CASS va notificar al Sr. J.E.L. que podia reprendre el treball, donant l'alta el dia 2 de novembre del 2004. Tenint en compte que el treballador va formular recurs contra la decisió de la CASS, només el dia 8 de novembre del 2004, i que fou solament en la seva reunió celebrada el dia 15 de desembre del 2004, que el Consell d'Administració de la CASS va decidir deixar sense efecte l'alta mèdica del 2 de novembre, en figurar l'assegurat ingressat el dia 3 de desembre del 2004 a l'Hospital NS de Meritxell i derivat a la Clínica San Jordi per una intervenció d'urgència, s'ha de constatar que el dia 5 de novembre del 2004, quan l'empresa va acomiadar el treballador, aquest darrer havia estat oficialment declarat d'alta per la CASS i la societat P. SA no tenia constància d'altres elements sobre la salut del Sr. J.E.L. i encara menys no tenia constància de les decisions que es van prendre molt mes tard. Per tant, a comptar del dia d'alta, es a dir el 2 de novembre del 2004, el Sr. J.E.L. havia obligació de reincorporar-se a la feina, cosa que no ha fet, sense que consta en autes la prova que hagi notificat a l'empresa la justificació d'un agreujament del seu estat de salut. En conseqüència, es de manera correcte i conforme a les disposicions de l'article 72 -7 de la Llei sobre el contracte de treball que preveuen que l'empresari pot acomiadar el treballador sense necessitat de preavis o obligació de satisfer cap compensació econòmica en el cas abandó del treball per un període superior a 3 dies laborables consecutius sense causa justificada, que l'empresa, després d'haver constatat que el Sr. J.E.L. no s'havia reincorporat al seu lloc de treball els dies 2, 3, 4 i 5 de novembre, aleshores que es li havia donat l'alta mèdica, va acomiadar-lo.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

IV.- Respecte a la reclamació en concepte de vacances, la part que recorre no impugna la resolució apel·lada sobre aquest punt del litigi, manifestant en el seu escrit de greuges, que fonamenta el seu recurs estrictament en la suposada improcedència de l'acomiadament practicat per l'empresa.

V.- En conseqüència, s'ha de confirmar la resolució recorreguda, sense fer especial imposició de costes processals de segona instància, donat el caràcter laboral del litigi i per no agreujar la situació del recurrent, en estat de pobresa.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs del Sr. J.E.L.;

Confirmar la sentència del Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles de data 12 de juliol del 2006, en tots els seus extrems;

Sense fer especial condemna en costes processals de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-